

przychylności nawiąławszym sposobem kapitanowi Napier, z okazji odniesionego przez niego zwycięstwa nad flotą Don Miguela J. K. W. książę Sussex przybył o godzinie 2 i objął przewodnictwo, obok niego zasiadli admirał Codrington, kawaler de Lima, półkownik Hodges, P. Francis Burdett, P. Duncombe, półkownik Evans, P. M. Leod, P. Bulver, Dr. Bowring i wielu innych znakomych mężów. Książę okazał swoją radość, widząc tak liczne zgromadzenie, zwłaszcza, iż się takowe tyczy przedmiotu który zasługuje na powszechną uwagę. — Skoro J. K. W. oznajmił przytomnym o celu zgromadzenia, mieli PP. F. Burdett, Tracy, Codrington, Tepet, Hon, Smith i Blunt, stosowne mowy dotyczące się kapitana Napier; i każdy z nich wniósł postanowienie, które z powszechnem zadowoleniem przyjęte zostało i brzmią tak: »Aby prawo względem werbunków dla obcych krajów i rządów, jako przeciwne ustawie i niepolityczne, zniesione było; aby waleczny kapitan Napier powtórnie był wpisany w listę officerów angielskiej marynarki aby utworzono na cześć kapitana Napier subskrypcyą; aby tegoż wynagrodzono przez znaczny dar za jego waleczny czyn, i aby w tym celu wyznaczono komitet. Na koniec dziękował P. A. Johnson księciu Sussex, za jego udział i rzekł: »Naywiększą chlubą będzie dla kapitana Napier, gdy się dowiedzie, że dostojny brat jego władcy, przewodniczył przy tej sposobności zgromadzeniu.« — Książę odpowiedział, dziękując wzajemnie zgromadzeniu, i wynurzając nadzieję, iż w tej sprawie nie tylko słowami, lecz przez czyny pragnie udowodnić swoją gorliwość, utworzył subskrypcyę złożeniem 10 gwineów.

Z Alexandryi donoszą: Mehemet Ali zatrudnia się poprawą urzędów w poddanych jego władzy krajach. Pomiedzy innemi planami miał wice-król potwierdzić plan zamienienia portu Suda, na główny skład dla handlu syryjskiego. Dał on polecenie wielu obcym inżynierom, pomiędzy temi anglikom: PP. Walhaa i Galloway aby objechali Syryę i Egipt, i wszystko spisali, co by mogło posłużyć do pomnożenia dobrego bytu tych krajów, ze względu polepszeń na korzyść wewnętrznego handlu tychże i zbudowania dróg i kanałów.

Na posiedzeniu izby wyższej d. 29 t. m. po niejakich sporach przyjęto sprawozdanie względem bilu reformy kościoła irlandzkiego a trzecie odczytanie przeznaczono na 31 t. m.

Dnia 2 Sierpnia. — Onegdy była w pałacu St. James zabawa; przy której to sposobności P. Van de Veyer, wręczył królowi zawiadomijający list, o urodzinach następcy tronu belgijskiego. — Pan Dedel przedstawił królowi barona Fagel. — Ces. Austriacki radca poselstwa Pan Neumann otrzymał już pożegnawcze posłuchanie.

Wczoray z południa zgromadzili się holenderscy pełnomocnicy baron Verstolk i P. Dedel, także belgijscy pełnomocnicy posłowie Rossyi, Francyi i Pruss, tudzież austriacki nadzwyczajny poseł baron Wessenberg i lord Palmerston, w wydziale zagranicznym, gdzie się przeszło 4 godziny naradzali.

W wyższej izbie odczytano dziś na wniesienie margrabiego Landsdowne, wschodnio indyjski bil po drugi raz bez żadney przerwy. Narady nad takowym odłożono na następujący poniedziałek, w którym zamieni się izba w tajny wydział. Margrabia Clarincarde, proponował drugie odczytanie bilu centralnego, przeciwko któremu mówili biskup Londyński, hr. Glengal i lord Wynford.

Dnia 3 sierpnia. — Na posiedzeniu onegdajszemu niższej izby, przedłożył Pan Rochuk wniosek o potrzebie zaprowadzenia polepszzonego systematu szkół w Anglii, popierając takowy sprężystą mową, którą tak zakończył: »Poważny i rozsądny lud, jakim jest angielski, będzie umiał prawdziwie ocenić dobrodzieństwo udzielone temuż przez nasze postanowienie i udzieli nam nagrodę, której nam naydumniejszy z nas pozazdrości, a tą będzie: serdeczna i szczerza pochwała wdzięcznego narodu.«

W prywatnym liście z Falmouth z d. 1 b. m. udzielonym przez *Times* czytamy: »Lizbońska policya wyszła z miasta, a mieszkańcy oświadczyli się natychmiast za Doną Maryą. Ten list udziela także kilka szczegółów już wiadomych, — o uderzeniu miguelistów na Oporto.

Ten atak nie był pod bezpośredniem dowództwem marszałka Bourmont, ale jednak podług jego planu i rady wykonany. Migueliści już byli wkroczyli od miasta, ale po okropney rzezi zostali wyparci. — Konstytucyoniści stracili 700 ludzi, wszyscy kałują